

Jong talent

De kunst van je doel vinden...

Matthijs van den Beukel

Vision

Uitgeverij - Groningen

Copyright © 2005: Vision uitgeverij
Auteur: Matthijs van den Beukel
Omslag ontwerp: Dion de Poel

Eerste druk: september 2005

Uitgave:
Vision uitgeverij
Postbus 70.077
9704 AB Groningen
Nederland
www.visionuitgeverij.nl

In samenwerking met:
Stichting Igniter
www.igniter.nl
info@igniter.nl

ISBN 90-75613-32-6
NUR 707

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this work may be reproduced in any form by print, photoprint, microfilm or any means without written permission

Voor Christine

Inhoudsopgave

Voorwoord 9

Inleiding 11

Het kunstwerk als kunstenaar 15

Gemaakt om te scheppen 15

Ontwikkel je talenten 23

Idealistische jeugd 27

De sociale gemeente 31

Het grote gebod 31

De zorggemeente 35

De barmhartige Samaritaan als rolmodel 40

De jeugd in de gemeente 53

Studievragen 59

Igniter, aangenaam 63

Voorwoord

Ieder mens is bijzonder en kan een unieke bijdrage leveren aan een gezamenlijk doel: Jezus verhogen. Een bijdrage leveren, dat doe je niet alleen, maar met vele anderen. Geloven is teamwerk. Dat is de boodschap van dit aansprekende en uitdagende boek. Matthijs heeft een passie voor, wat hij noemt, 'de zorggemeente': een gemeenschap van oudere en jongere mensen die elkaar vinden in hun gezamenlijke passie voor God. Het christelijke leven is niet alleen een eenzame pelgrimstocht, het is ook omzien naar elkaar. Dit principe wordt op een creatieve manier uitgewerkt in de beschrijving van de gelijkenis van de 'barmhartige Samaritaan'. Iedereen kan gewond raken in dit leven, zeker ook in het christelijke wereldje. Iedereen kan ook hulp verlenen, zoals de barmhartige Samaritaan. Verruim je focus, verleg je denkwereld van 'ik', naar 'wij'. Samen kunnen we het leven vieren op de manier zoals God dat bedoeld heeft. Uitgangspunt voor het vieren van het leven is het feit dat wij allemaal in zekere zin kunstenaars zijn. God is de ultieme Kunstenaar. De Kunstenaar met de hoofdletter K. Hij is Degene die uit niets iets kan scheppen. Vanuit Zijn kunstzinnigheid heeft Hij echter kunstzinnigheid in ieder van ons gelegd. Waar ben jij begaafd in? In beeldende kunst, schrijven, sport, spreken, bemoedigen? Vanuit dit boek kan een zoektocht naar

je eigen gaven en talenten beginnen. Neem die zoektocht serieus. Jezus verlangt van ons dat we vrucht dragen. En niet zomaar een klein beetje! In Johannes 15 stelt Hij twee randvoorwaarden bij ons vrucht dragen: Ik wil dat jullie veel en blijvende vrucht dragen. Veel en blijvend. Kwantitatief en kwalitatief. Dat is een spanningsveld. Dat daagt ook uit. Begin maar met bidden: 'Vader, wat mag ik gaan doen? Wat heeft U in mij gelegd? Hoe kan ik het er uit laten komen? Ik wil alles wel doen wat U aan mij vraagt.' Zo'n gebed blijft nooit onbeantwoord.

Lees dit boek en ga er mee aan de slag, ouderen en jongeren, zodat we samen het goddelijke leven volledig mogen gaan leven.

Henk Stoorvogel

Inleiding

Jong zijn is soms een zwaar en verwarrend iets. Het leven strekt zich nog voor je uit, met al haar mogelijkheden en gevaren. Er worden grote keuzes van je verwacht, terwijl je nog maar weinig ervaring hebt. Het is soms heel beangstigend om jong te zijn. Je droomt over een bepaalde toekomst, maar de weg er naar toe is nog lang. Je weet soms niet precies wie je bent, wat je kan of hoe je jezelf moet ontwikkelen. Een verontruste jongeman schreef ooit het volgende in zijn dagboek: 'Ik vind mezelf vaak ijdel, werkeloos, dom en hol. Dit is weerzinwekkend en als ik mezelf niet disciplineer met ijverige zorg dan zal ik voor altijd lijden aan spijt en een gevoel van minderwaardigheid. Iedereen om mij heen bereikt veel en zal groot worden, ik ben lui en zal onbelangrijk worden.'¹ Deze jongeman was Ralph Waldo Emerson, een schrijver, dichter, predikant en één van de grootste Amerikaanse denkers van de negentiende eeuw. Hij schreef deze woorden in zijn dagboek toen hij zeventien jaar oud was. Hij formuleert het probleem van de jeugd op een goede manier: Jong zijn is lastig.

¹ Ralph Waldo Emerson, *Emerson's Prose and Poetry* (New York, London, 2001), 484. Vertaald uit het Engels door de auteur. Origineel: Oct. 25, 1820 I find myself idle, vagrant, stupid, & hollow. This is somewhat appalling & if I do not discipline myself with diligent care I shall suffer severely from remorse & the sense of inferiority hereafter. All around me are industrious & will be great, I am indolent & shall be insignificant.

Zelf ben ik ook nog jong – drieëntwintig – en heb last van dezelfde twijfels als Ralph Emerson. Ik loop rond met levensvragen over mijn capaciteiten en talenten, over mijn levensdoel(en) en mijn overtuigingen. Ik heb vragen over wat ik van mezelf verwacht en wat anderen van mij verwachten, over wat ik kan bereiken en wat ik kan betekenen voor anderen. Hierin ben ik geen uitzondering. Iedereen die jong is, heeft hier mee te maken. De antwoorden die ik op deze vragen heb gevonden, zijn verzameld in dit boek. Dit zijn niet de enige antwoorden op deze vragen, het zijn slechts degene waarvan ik geloof dat ze toepasbaar zijn in het dagelijks leven en overeenkomen met wat de Bijbel zegt. Het is niet mijn bedoeling hiermee de absolute waarheid te verkondigen. Integendeel, ik hoop dat er mensen zijn die tegen argumenten zullen formuleren. De enige manier van vooruitgang is de dynamiek van de contradictie. In de natuurkunde wordt dit duidelijk gemaakt door het feit dat wanneer iets vooruit wil bewegen, het wrijving nodig heeft. Hiermee bedoel ik, dat om een bepaald idee of een bepaalde visie concreet te maken, er kritiek op geleverd zal moeten worden. Hopelijk begint er door dit boek een discussie waaruit vele mensen een eigen antwoord op hun vragen kunnen vinden.

Hoewel dit boek de verzameling is van mijn antwoorden op bepaalde levensvragen, is het niet bedoeld als een boek met nieuwe kennis. Het is bedoeld om je te bemoedigen. De vorm van het boek is dan ook motiverend. Als een coach die aan de zijlijn staat en die zijn team oproept om een stapje harder te lopen. Het is niet bedoeld als een professor die zijn studenten nieuwe

informatie geeft. Ik hoop dat jij na het lezen van dit boek gemotiveerd bent om positief bezig te gaan met je eigen leven en je relatie met God.

Het boek bevat twee thema's, uitgewerkt over twee hoofdstukken. Het eerste hoofdstuk, 'Het kunstwerk als kunstenaar', gaat over de individuele mens en waar hij toe in staat is. Hierin laat ik zien dat ieder mens gemaakt is om te scheppen. Hoofdstuk twee, 'De sociale gemeente', gaat over de mens en zijn relatie met God en medemens. Dit tweede hoofdstuk gaat in op de vraag hoe mensen hun talenten kunnen gebruiken om andere mensen te steunen, te motiveren en te troosten. Ook gaat het in op de rol die jeugd kan hebben binnen de gemeente (kerk), want binnen de gemeente kan de jeugd een zeer belangrijke rol vervullen. Tenslotte eindigt het boek met een 'peptalk'. Een peptalk wordt door coaches meestal gebruikt vijf minuten voordat de wedstrijd begint om de spelers helemaal op scherp te krijgen. Ik hoop dat dit boek jou scherp krijgt en gepassioneerd maakt om jouw leven in te zetten voor God en jouw medemens!

Dit boek is geschreven voor jonge mensen, die hun leven nog voor zich hebben. Men zegt wel eens dat de jeugd de toekomst heeft, maar ik geloof dat de jeugd nu al een belangrijke bijdrage kan leveren aan de gemeente. Mijn hoop is dat de jeugd, door het lezen van dit boek, zal gaan inzien dat ze tot grootse dingen in staat zijn, en dat ouderen zullen gaan inzien dat de jeugd een belangrijk deel van de gemeente is. Het aanboren van deze jeugdige bron met een enorme potentie, zal een grote stap voorwaarts zijn binnen de gemeente.

Het kunstwerk als kunstenaar

*Ieder mens heeft een idee van een grootheid
die nog niet eerder gerealiseerd is.*

– Ralph Waldo Emerson –

Gemaakt om te scheppen

Basketbal is een mooie sport. De snelheid en de behendigheid, die je nodig hebt om het spel goed te kunnen spelen, zijn uniek ten opzichte van andere sporten. Het spel gaat snel, de scores lopen hoog op, de spanning eveneens. Het mooiste gevoel tijdens een wedstrijd is als de klok nog maar vijf seconden aangeeft – bij basketbal telt men af en is het spel echt afgelopen als de klok op nul staat. Jouw team staat met twee punten achter en jij hebt de bal in je handen. Je weet dat er nog maar één kans is om te winnen: naar de driepuntlijn dribbelen en vanaf daar scoren. Als de klok op nul gaat terwijl de bal nog in de lucht is, telt de score als de bal door de ring heen gaat. Dus wat doe je? Je begint te dribbelen. Twee tegenstanders komen dreigend op je af. Je maakt een prachtige beweging en passeert ze. Het publiek slaakt een kreet van bewondering. Nog twee seconden te gaan. Je sprint al dribbelend naar de driepuntlijn en legt aan. Nog één seconde. Je veert omhoog en met een krachtig schot schiet je de bal de lucht in, richting de basket. De

zoemer klinkt. Het is doodstil. Iedereen kijkt naar de bal die als het ware in slow motion door de lucht heen zweeft. Als hij raak is, wint jouw team en ben jij een held. Is de bal mis, dan verliest jouw team en ben jij de man die de laatste bal verpest heeft. De bal begint te dalen. De richting en snelheid lijken goed te zijn. Niemand durft meer iets te zeggen. Heel even lijkt de wereld stil te staan. En dan? Met een *swosh* schiet de bal door de ring heen. Drie punten, jouw team heeft gewonnen! Het publiek wordt dol enthousiast, je medespelers rennen juichend op je af, de tegenstander druipt af. Basketbal is een prachtige sport.

Ik ben een basketballer. Er is maar één manier waarop iemand kan zien dat ik een basketballer ben. Die persoon moet mij zien basketballen. Ik ben een basketballer, omdat ik basketbal. Ik ga naar trainingen, ik speel wedstrijden, ik probeer zoveel mogelijk basketbal op televisie te zien, ik praat graag over basketbal en train andere mensen om betere basketballers te worden. Basketbal is een deel van mijn leven en aan mijn gedrag zien mensen dat ik een basketballer ben.

Ik ben ook een christen. Er is maar één manier waarop iemand kan zien dat ik een christen ben: mensen moeten aan mijn gedrag kunnen zien dat ik een christen ben. Jakobus schreef in zijn brief: 'een geloof zonder werken is dood'. Ik kan wel zeggen dat ik geloof en dat ik een christen ben, maar mensen moeten het aan mij kunnen zien. Anders is mijn geloof zinloos. Wie je bent komt tot uiting in hoe jij je gedraagt. Jouw gedrag bepaalt je identiteit. Identiteit is niet hetzelfde als karakter. Karakter is hoe jij werkelijk bent, identiteit is

hoe andere mensen jou zien – of hoe jij wilt dat andere mensen jou zien. Om een identiteit te krijgen, moet je dus handelen.

Mensen die mij nog nooit hebben zien basketballen, zullen mij nooit als een basketballer zien. Sterker nog, als ik zeg dat ik een basketballer ben, maar zelfs nog nooit een basketbal heb vastgehouden, dan zullen mensen mij zeer hypocriet vinden. Als je waarde aan je identiteit als gelovige wilt geven, zul je moeten handelen als een gelovige. Want geloof zonder daden is zinloos.

Het doen van daden is een eigenschap die door God in de mens is gelegd. Het eerste dat we in de Bijbel over God lezen, is dat Hij ging scheppen. God schiep het universum, de aarde en alles wat op aarde leeft. God beschikt over enorme creatieve capaciteiten. Datgene wat Hij gemaakt heeft doet ons nog dagelijks verwonderen. Als mensen zijn we voor ons gevoel al heel ver in onze technologische ontwikkeling maar toch begrijpen we nog maar heel weinig van Gods schepping. De ideeën die God in de schepping heeft gelegd, zijn nauwelijks te doorgronden. Het is het grootste kunstwerk dat ooit is gemaakt. God is een kunstenaar.

Het eerste dat we over de mensen lezen is dat wij gemaakt zijn naar Zijn beeld. God heeft ons op zo'n manier geschapen, dat wij gelijkenis vertonen met Hem. Wij zijn spiegels van Gods karakter. God heeft van ons dus ook kunstenaars gemaakt. Wij zijn door Hem geschapen om creatief te zijn. Eén van de belangrijkste vragen die mensen kunnen stellen en waar filo-

sofen zich al jaren over buigen is: 'Waarom zijn wij hier op aarde?' De Bijbel geeft in de eerste twee hoofdstukken van Genesis al het antwoord: wij zijn hier op aarde om te scheppen. Onze daden moeten dan ook gericht zijn op het scheppen.

In Genesis 2:15 staat dat God de mens in de hof van Eden plaatste om deze te bewerken en te bewaren. God plaatste de mens niet in het paradijs om nutteloos bezig te zijn. Het paradijs was geen plek van een lui leven en de hele dag door maar druiven eten. God gaf de mens een doel: deze prachtige tuin is voor jullie gemaakt, zodat jullie kunnen gaan scheppen met wat Ik je door middel van deze tuin schenk.

Hierin ligt het belangrijkste verschil tussen Gods scheppende kracht en onze scheppende kracht. God kan iets scheppen uit het niets. Eerst was er niets. Toen sprak God en opeens was er datgene waarover God sprak. God is de eerste oorzaak van alles. De mens kan niet scheppen uit het niets, maar alleen met datgene wat God hem door de schepping heen biedt. God heeft bijvoorbeeld nooit een auto geschapen, maar wel alles wat de mens nodig heeft om een auto te scheppen. Het scheppen van een auto heeft God dus al potentieel in de schepping gelegd, door alle basisvoorwaarden voor een auto te scheppen (bijvoorbeeld staal, hout, arbeidskracht). Het is de mens echter die zelf de potentie voor het scheppen van een auto moet ontdekken, om daadwerkelijk de auto te kunnen creëren. Dat geldt voor alles wat wij maken. God heeft alles wat wij kunnen maken al als potentie in de schepping gelegd. Wij kunnen het ontdekken en gaan scheppen.

Het voorbeeld van een schildersatelier maakt het nog duidelijker. Stel je de hele schepping als een schildersatelier voor. Je zou kunnen zeggen dat God de kamer heeft geschapen, het doek waar we op gaan schilderen, de kwasten en de verf. Hiermee heeft God alle benodigdheden voor een schilderij geschapen, zonder Zelf een schilderij te schilderen. Wij zijn degene die met deze materialen een schilderij kunnen gaan maken, zoals wij dat willen. Wij kunnen scheppen met datgene wat God voor ons in de schepping heeft gelegd. Daarom gaf God aan de eerste mens de opdracht om de tuin, die door God was geschapen, te bewerken en te bewaren. De mens is gemaakt om te scheppen met de middelen die God al in de schepping heeft gelegd.

Als je denkt aan het scheppen van iets, dan is de eerste associatie vaak iets materieels. Men denkt aan voorwerpen die een substantiële vorm hebben, zoals een auto, een schilderij of een tuin. Maar er zijn ook niet-materiële dingen die je kunt scheppen. De tweede opdracht die God in Genesis 2:18-20 aan de mens gaf, is dat de mens namen aan de dieren moest geven. Ook dat is een vorm van scheppen. God levert de basisvoorwaarden, in dit geval de dieren, en het menselijke vermogen voor taal, ordening en logica. De mens schept daarmee nieuwe woorden. Dat is een niet-materiële schepping, ook wel geestelijke schepping genoemd.

Na deze naamgeving schept God de vrouw voor de mens. De man en de vrouw kunnen nu een relatie beginnen. Ook dit is een voorbeeld van een geestelijke schepping: God levert de basisvoorwaarden, in dit

geval een man, een vrouw en hun vermogen om lief te hebben, en de mensen kunnen een relatie gaan scheppen.

Kortom: er zijn zowel materiële scheppingen als geestelijke scheppingen. Iedereen zal in zijn leven vaak met beide vormen in aanraking komen.

De scheppende kracht is datgene waarin de mens op God lijkt. Uit datgene wat wij scheppen leidt onze omgeving onze identiteit af. Je bent wat je scheidt. Om het voorbeeld van het basketballen opnieuw aan te halen: iemand wordt een basketballer genoemd omdat hij scheppend bezig is binnen de sport van het basketbal.² Aan de vruchten van onze daden wordt onze identiteit bepaald. Als wij om ons christelijk geloof bekend willen staan, zullen onze scheppende daden dus hun wortels moeten hebben in Christus.

Hoewel de scheppende kracht essentieel is in ons mens zijn, is scheppen iets wat niet gestimuleerd wordt in onze moderne samenleving. Scheppen is produceren, maar onze maatschappij verdient alleen geld als er geconsumeerd wordt. De meeste informatie waarmee wij gebombardeerd worden, is er op gericht om ons te laten consumeren. Consumeren is niet per definitie slecht, maar datgene wat we consumeren moeten we aanwenden om te scheppen. Als we onze consumptie niet recyclen, zijn we nutteloos.

Een duidelijk voorbeeld hiervan is voedsel. Wij eten, zodat wij energie krijgen om te leven. We zetten de

² Het scheppen door middel van een sport lijkt erg abstract, maar is het niet. Een speler 'creëert' een mooie pass, een speler 'maakt' een mooi doelpunt, een speler 'bouwt' aan het team.